

Vykort från Påskön - Isla de Pascua - Rapa Nui

Utflykt längs västra kusten 1.

(IslaPascua2005_04.pdf)

En av dagarna gjorde vi en utflykt till fots längs den västra kusten. Vi kunde på vår karta se att det skulle finnas ett antal moaier längs kusten och dessa ville vi också se.

Från vår hotellveranda kunde vi se ganska långt längs öns västra kust. Längst bort kunde vi i kikaren se en hög udde med två klippiga öar utanför. Dit skulle vi gå. Vi bedömde avståndet på kartan till c:a 5 - 6 km. Inte särskilt långt, men det var fruktansvärt varmt på eftermiddagarna, minst 30 grader i skuggan. På vägen till udden finns endast några enstaka träd där vi kunde söka skugga. Vi gick till ett bageri och köpte några frallor och två burkar Coca Cola var. Dessutom hade vi ett par liter vanligt vatten i flaska.

På fotot kan man se udden med de två öarna utanför. Vi tänkte att när vi kom dit skulle vi avgöra om vi skulle gå längre eller inte.

På Påskön springer massor av lösa hundar omkring i byn. De flesta är antagligen av blandras. Dessa hundar hakar gärna på turister och blir sällskap ända till de blir bortjagade eller tröttnar. I alla fall, dagen innan vi skulle gå till udden fick vi "sällskap" med en hund av okänd ras när vi var på väg från hamnen till hotellet. Hunden såg trevlig ut så han fick gå med oss. Plötsligt när vi passerade två schäfrar kastade de sig på vår följeslagare, som direkt hamnade i underläge och fick flera rejäla bett. Allt gick på några sekunder. Han lyckades slita sig och tog skydd bakom Reinhold. Schäfrarna lommade då iväg. De skulle aldrig

hoppa på en människa - tror vi i alla fall. Efter denna händelse följde hunden med oss hela kvällen vart vi än gick. När vi stängde altandörren fanns han ute i trädgården. Då tyckte vi allt lite synd om honom.

Nästa dag när vi var på väg till udden undrade vi var hunden från dagen innan var. Vi behövde inte fundera länge. När vi var på väg ut ur byn mot udden mötte vi honom tillsammans med andra turister. När han fick syn på oss lämnade han dom andra direkt och sprang ikapp oss. Det verkade som om han gillade oss.

Jag antar att "statyn" symboliserar stenhuggeri. I alla fall såg stenverktygen som användes vid tillverkningen av moaier ut som på bilden. Statyn står alldeles i utkanten av byn.

Strax norr om Hanga Roa finns ett fint ställe med flera reoverade ahuer (plattformarna som moaierna står på) med moaier uppställda. Namnet på denna är Ahu Vai Huri. Förutom att dessa moaier är förstörda verkar de vara av en tidig sort. De nyare som är strödda runt vulkanen Rano Raraku har ett annat "nyare" utseende. Alla moaier i närheten av Hanga Roa har detta "äldre" utseendet, kort och brett huvud. Både de här äldre och de nyare vid Rano Raraku har dock långa öron.

Namnet på moaien i förgrunden är Ahu Tahai.

Denna moai heter Ahu Kote Riku och står c:a 100 m från ovanstående. Man får inte gå upp på ahun så vi har inget foto där vi kan jämföra storleken människa och moaien, men den är säkert 5-6 m hög och kanske ännu mer. Denna moai är den enda på hela ön som har fått "synen" tillbaka, dvs. den enda som man satt ögon på. Man är säker på att alla moaier som stod uppställda en gång hade ögon som denna. De var tillverkade av vit korall och svart sten som pupill. Moaierna som en gång har varit uppställda längs kusterna har uthuggna fördjupningar i stället för ögon och moaierna på sluttningarna vid vulkanen Rano Raraku har inga antydningar till ögon alls. Under många år funderade forskarna på dessa uthuggningar tills man vid en utgrävning i Anakena hittade ett helt öga och detta passade perfekt i uthuggningen på en av moaierna där. Ögat finns idag på

museet. Detta tyder också på att uthuggningarna för ögonen gjordes först när moaien kom fram till ahun.

Ögat på museet.

Kote Riku, den enda moaien som kan "se".

Fortsättning följer